

JOSEF MYYDÄÄN ORJAKSI



Kuva © taidegraafikko Kimmo Pälikkö

1. Kertomuksen taustatietoja

a) Missä kertomus tapahtui

Dootanissa, joka on Sikemin pohjoispuolella.

b) Ajallinen yhteys muihin kertomuksiin

Tehtyään sovinnon veljenä Eesaun kanssa Jaakob meni isänsä, Iisakin, luo. Matkalla Raakel synnytti toisen pojan, Benjaminin. Raakel itse kuoli synnytykseen (rangaistuksena kotijumalien ottamisesta) ja hänet haudattiin Betlehemiin. Iisak kuoli 180 vuotta vanhana ja hänen poikansa, Jaakob ja Eesau, hautasivat hänet.

Jumala antoi Jaakobille nimen Israel:

"Jumala ilmestyi jälleen Jaakobille hänen palattuaan Mesopotamiasta ja siunasi hänet. Jumala sanoi Jaakobille: "Sinun nimesi on Jaakob; mutta älköön sinua enää kutsuttako Jaakobiksi, vaan nimesi olkoon Israel." - Niin hän sai nimen Israel. Jumala sanoi hänelle: "Minä olen Jumala, Kaikkivaltias; ole hedelmällinen ja lisääntynyt. Kansa, suuri kansojen joukko on sinusta tuleva, ja kuninkaita lähtee sinun kupeistasi. Maan, jonka minä olen antanut Aabrahamille ja Iisakille, minä annan sinulle; myös sinun jälkeläisillesi minä annan sen maan." Jumala kohosi ylös hänen luotaan siitä paikasta, jossa hän oli Jaakobia puhutellut. Jaakob pystytti patsaan siihen paikkaan, kivipatsaan, ja vuodatti juomauhrin sen päälle ja kaatoi öljyä sen päälle. Jaakob nimitti sen paikan, jossa Jumala oli häntä puhutellut, Beeteliksi.

c) Kertomuksessa esiintyvät henkilöt

Jaakob (Israel), Joosef ja muut Jaakobin pojat paitsi Benjamin. Ruben ja Juuda mainitaan erikseen.

d) Vieraat termit

Farao oli Egyptin hallitsija

Ismaelilaiset olivat Ismaelin, Abrahamin ja Haagarin pojan, jälkeläisiä.

Midianilaiset olivat Midianin, Abrahamin ja Keturin pojan, jälkeläisiä.

2. Itse kertomus Raamatusta

1. Moos. 37: 1 - 36

Mutta Jaakob asui siinä maassa, jossa hänen isänsä oli oleskellut muukalaisena, Kanaanin maassa.

Kun Joosef oli seitsemäntoista vuoden vanha, oli hän veljiensä kanssa lampaita paimentamassa; hän oli nuorukaisena isänsä vaimojen Bilhan ja Silpan poikien seurassa. Joosef kertoi isälleen, mitä pahaa kuuli heistä puhuttavan. Israel (Jaakob) rakasti Joosefia enemmän kuin kaikkia muita poikiensa, koska hän oli syntynyt hänelle hänen vanhalla iällensä, ja Jaakob teetti Joosefille pitkäliepeisen, hihallisen ihokkaan (vaate). Kun Joosefin veljet näkivät, että heidän isänsä rakasti Joosefia enemmän kuin kaikkia hänen veljiänsä, vihasivat he Joosefia eivätkä voineet puhutella häntä ystävällisesti.

Joosefin unet

Kerran Joosef näki unen ja kertoi sen veljilleen; sen jälkeen veljet vihasivat häntä vielä enemmän. Joosef näet sanoi heille: "Kuulkaa, minkä unen minä olen nähnyt. Katso, me olimme sitovinamme lyhteitä vainiolla, ja minun

lyhteeni nousi seisomaan, ja teidän lyhteenne asettuivat ympärille ja kumarsivat minun lyhdettäni." Niin hänen veljensä sanoivat Joosefille: "Sinäkö tulisit meidän kuninkaaksemme, sinäkö hallitsisit meitä?" Ja he vihasivat Joosefia vielä enemmän hänen uniensa ja puheidensa tähden. Joosef näki vielä toisenkin unen, jonka hän kertoi veljilleen ja sanoi: "Minä näin vielä unen: aurinko ja kuu ja yksitoista tähteä kumarsivat minua." Kun Joosef kertoi sen isälleen ja veljilleen, nuhteli hänen isänsä häntä ja sanoi Joosefille: "Mikä uni se on, jonka sinä olet nähnyt? Olisiko minun ja äitisi ja veljesi tultava kumartumaan sinun eteesi maahan?" Hänen veljensä kadehtivat häntä; mutta hänen isänsä pani tämän mieleensä.

Kun Joosefin veljet olivat menneet kaitsemaan isänsä lampaita Sikemiin, sanoi Israel Joosefille: "Sinun veljesi ovat paimenessa Sikemissä; tule, minä lähetän sinut heidän luokseen." Joosef vastasi: "Tässä olen." Israel sanoi hänelle: "Mene katsomaan, kuinka veljesi ja karja voivat, ja kerro sitten minulle." Niin hän lähetti Joosefin matkalle Hebronin laaksosta, ja Joosef tuli Sikemiin. Muuan mies kohtasi Joosefin, hänen harhaillessaan kedolla; ja mies kysyi häneltä: "Mitä etsit?" Joosef vastasi: "Minä etsin veljiäni; sano minulle, missä he ovat paimentamassa." Mies vastasi: "He lähtivät pois täältä, sillä minä kuulin heidän sanovan: 'Menkäämme Dootaniin.'" Niin Joosef meni veljiensä jäljissä ja löysi heidät Dootanista.

Veljet suunnittelevat tappaa Joosefin

Kun veljet kaukaa näkivät Joosefin ja ennen kuin hän saapui heidän luokseen, pitivät he neuvoa tappaaksensa hänet. Veljet sanoivat toisilleen: "Katso, tuolla tulee se unennäkijä! Tulkaa, tappakaamme nyt hänet ja heittäkäämme hänet johonkin kaivoon ja sanokaamme: villipeto on hänet syönyt. Saammepa sitten nähdä, mitä hänen unistaan tulee." Kun Ruuben sen kuuli, tahtoi hän pelastaa Joosefin heidän käsistään ja sanoi: "Älkäämme lyökö häntä kuoliaaksi." Vielä Ruuben sanoi heille: "Älkää vuodattako verta; heittäkää hänet tähän kaivoon, joka on täällä erämaassa, mutta älkää satuttako kättänne häneen." Ruben näet tahtoi pelastaa Joosefin heidän käsistään, saattaaksensa hänet takaisin isänsä luo.

Joosef myydään orjaksi

Kun Joosef sitten tuli veljiensä luo, riisuivat he Joosefilta hänen ihokkaansa, pitkäliepeisen, hihallisen ihokkaan, joka oli hänen yllään, ja ottivat hänet ja heittivät hänet kaivoon; mutta kaivo oli tyhjä, siinä ei ollut vettä. Sen jälkeen he istuivat aterioimaan. Kun veljet nostivat silmänsä, näkivät he ismaelilaismatkueen tulevan Gileadista; heidän kamelinsa kuljettivat

kumihartsia, balsamia ja hajupihkaa, ja he olivat viemässä niitä Egyptiin. Silloin Juuda sanoi veljillensä: "Mitä hyötyä meillä on siitä, että surmaamme veljemme ja salaamme hänen verensä? Tulkaa, myykäämme hänet ismaelilaisille, mutta älköön kätemme sattuko häneen, sillä hän on meidän veljemme, meidän omaa lihaamme." Veljet kuuluivat Juudaa. Kun nyt midianilaiset kauppiaat menivät siitä ohitse, vetivät veljet Joosefin ylös kaivosta; ja he myivät Joosefin kahdestakymmenestä hopeasekelistä ismaelilaisille. Nämä veivät Joosefin Egyptiin.

Veljet valehtelivat isälleen ja petkuttivat häntä

Kun sitten Ruuben palasi kaivolle, niin Joosefia ei enää ollut kaivossa. Silloin hän repäisi vaatteensa, palasi veljiensä luo ja sanoi: "Poika on kadonnut. Voi minua, minne minä joudun!" Niin veljet ottivat Joosefin ihokkaan, teurastivat vuohipukin ja kastoivat ihokkaan vereen. Sitten he lähettivät tuon pitkäliepeisen, hihallisen ihokkaan kotiin isälleen ja sanoivat: "Tämän me löysimme; tarkasta, onko se poikasi ihokas vai eikö." Tarkastettuaan sen Jaakob sanoi: "Tämä on minun poikani ihokas. Villipeto on hänet syönyt; totisesti, Joosef on raadeltu kuoliaaksi." Jaakob repäisi vaatteensa, pani säkin lanteilleen ja suri poikaansa pitkät ajat. Kaikki hänen poikansa ja tyttärensä kävivät häntä lohduttamaan, mutta Jaakob ei huolinut lohdutuksesta, vaan sanoi: "Murehtien minä menen tuonelaan poikani luo." Hänen isänsä itki häntä. Mutta midianilaiset myivät Joosefin Egyptiin Potifarille, joka oli faraon hoviherra ja henkivartijain päämies.

3. Kertomuksen keskeinen opetus

Kateus johti raakaan tekoon ja sitä peiteltiin valheella! Usein on niin, että yksi synty johtaa toiseen, jos sitä ei heti tunnusteta.

Veljet kadehtivat Joosefia (X käsky). He sanoivat Jaakobille väärän, valheellisen todistuksen (VIII käsky). Veljet eivät kunnioittaneet isäänsä vaan antoivat hänen kärsiä ja surra, vaikka siihen ei olisi ollut syytä (IV käsky).

4. Muita vastaavia kertomuksia Raamatussa

Sillä hän (Pilatus) tiesi, että ylipapit kateudesta olivat antaneet hänet (Jeesuksen) hänen käsiinsä. Mark. 15: 10.

5. Opeteltava Raamatun lause

"Pankaa siis pois kaikki pahuus ja kaikki vilppi ja ulkokultaisuus ja kateus ja kaikki panettelu." 1 Piet. 2: 1.

6. Lauluehdotus

Joosef ei ollut yksin, vaikka siltä näytti. Niinpä tänään voisimme laulaa jonkun laulun, joka kertoo meille Jumalan huolenpidosta:

- ✚ Ken on lapsi Herran armaan SK 378 (UVK 397)
- ✚ Mua siipeis suojaan kätke SK 474 (UVK 552)
- ✚ Maan korvessa kulkevi SK 425

Suojelusenkeli

Sävel P. J. Hannikainen, sanat Immi Hellén

Maan kor-ves-sa kul-ke-vi lap-so - sen tie. Hänt i - ha-na
en - ke - li ko - ti - hin vie. Niin pit - kä on mat - ka ei
ko - ti - a näy, vaan i - ha - na en - ke - li vie - res - sä
käy, vaan i - ha - na en - ke - li vie - res - sä käy.

Maan korvessa kulkevi lapsosen tie
Hänt' ihana enkeli kotihin vie.
niin pitkä on matka, ei kotia näy,
vaan ihana enkeli vierellä käy.
Vaan ihana enkeli vierellä käy.

On pimeä korpi ja kivinen tie.
Ja usein se käytävä liukaskin lie.
Oi pianhan lapsosen langeta vois,
jos käsi ei enkelin kädessä ois.
Jos käsi ei enkelin kädessä ois.

Ja syntikin mustia verkkoja vaan
on laajalle laskenut korpehen maan.
Niin pianhan niihinkin tarttua vois,
jos käsi ei enkelin kädessä ois.
Jos käsi ei enkelin kädessä ois.

Maan korvessa kulkevi lapsosen tie.
Hänt' ihana enkeli kotihin vie.
Oi, laps' ethän milloinkaan ottaakaan vois
sä kättäsi enkelin kädestä pois.
Sä kättäsi enkelin kädestä pois.

